gaa til 28 ß. daglig, hvorimod det, vi have foreslaaet, jo nærmest kun kan siges at svare til 26 eller 26½ ß. Jeg tror altsaa, at, skal man forhøie de Meniges Lønning, saa bør vi under de nuværende Prisforhold ingenlunde gaa lavere ned end til 55 Øre. Ganske vist er det Forslag, som i Fjor blev vedtaget paa Finantsloven, noget mindre, men det var jo ogsaa kun at betragte som en midlertidig Lettelse, en midlertidig Hjælp under de dyre Tider. Men naar man som her vil gaa til at vedtage Forslag udenfor Finantsloven med Karakteren af en varig Lønningsansætelse, saa tror jeg ikke, at vi paa nogen Maade bør gaa lavere ned end til 55 Øre. Meget kunde tale for at gaa videre. Underkorporalerne derimod ere stillede forholdsvis lidt gunstigere, idet Tillæget til dem er lidt høiere end det, der er foreslaaet til Soldaterne. Ogsaa dette tror jeg har sin gode Grund i de Forhold, som nu ere tilstede, idet det jo er uden egen Villie, at de Vedkommende komme til at ligge til fortsat Tjeneste, og den Byrde, de derved komme til at bære, er allerede saa stor, at der vil være al Grund til at stille dem noget gunstigere med Hensyn til Lønningsvilkaarene. — Jeg skal slutte med at sige, at jeg ikke ser, at Hensynet til den kommende militære Lønningslov skulde afholde os fra at fremme dette Forslag. Endnu have vi ikke set dette Lovforslag, som jo maa ventes at komme i Forbindelse med de militære Love. Efter at det allerede er trukket saa længe ud, vil det sikkert indrømmes, at jo mere det yderligere trækker ud, inden vi faae dette Forslag at se, desto mindre blive Chancerne for, at det vil blive endelig færdigt i Aar. Naar den høitærede Minister har sagt, at han da vilde være villig til at fremme et særskilt Lovforslag, gaaende ud paa en Forøgelse af de Meniges og Underkorporalernes Lønning, saa er det mig ikke muligt at forstaa, hvorfor Regjeringen da vil foretrække denne Vei for den her betegnede. I begge Tilfælde er det altsaa ad særlig Lovgivningsvei, at man er rede til at fremme dette Formaal, og hvorfor man da ikke skulde gjøre det nu, hvorved de Vedkommende saa meget tidligere kunne komme til at nyde Godt af Forøgelsen, er jeg ikke istand til at forstaa.

Fenger: Det forekommer mig ikke, at der var fuldstændig tilstrækkelig Anledning for den ærede sidste Taler (Bojsen) til at føle sig smertelig berørt ved den Maade, hvorpaa Krigsministeren har stillet sig til hans Ændringsforslag; thi uagtet Krigsministeren jo ganske vist fremsatte som sit Ønske, at han helst vilde have Forslaget taget tilbage paa dette Punkt, udtalte han sig dog ikke paa nogen Maade uvenlig om Tanken, som ligger til Grund for Ændringsforslaget, da han endogsaa anviste Midlerne, hvorved man kunde gjennemføre en lignende Tanke som den, der har ligget til Grund for det ærede Medlems Forslag. Nu har det ærede Medlem, som talte, ikke kunnet se, hvorfor den ærede Krigsminister ikke har ønsket hans Forslag stillet til det her foreliggende Lovforslag. Det maa ganske vist indrømmes det ærede Medlem, at vi tidligere have havt Forslag i Anledning af det nye Myntsystem, i hvilke Regjeringen selv har taget Anledning til at foreslaa foretaget visse Afvigelser fra de gjældende Regler, som slet ikke kunne siges at være ligefrem fordrede af Overgangen til den nye Mynt, men hvorved man søgte at fyldestgjøre visse andre Formaal. Imidlertid maa det indrømmes, at hvor Regjeringen har gjort dette, have altid de Forslag, den stillede, været holdte indenfor meget snævre Grændser, og der har ikke i dem foreligget nogen Tanke om at foretage nogen Forandring, som kunde have nogen videre dybtgaaende Karakter. Her er derimod Tale om paa et Forslag, som kun har til Hensigt at lette Overgangen til det nye Myntsystem, at indpode et Forslag, som indeholder en virkelig Lønningsforhøielse, og dette kan jeg ikke negte forekommer ogsaa mig i og for sig ikke at være en ganske korrekt Fremgangsmaade. Imidlertid vilde jeg for mit Vedkommende ingenlunde stærkt fastholde denne Betragtning, dersom jeg ikke troede at kunne skimte, at der under det Lovforslag, der foreligger, er Noget, som de ærede Forslagsstillere maaske ikke fuldkomment have havt Øie for. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at Krigsministeren — ligesom ogsaa Marineministeren ved det følgende Forslag paa Dagsordenen, som vi skulle have til Forhandling i Dag — har stillet sit Forslag væsentlig saa simpelt, let, fatteligt og kort, som det er, for mulig at opnaa at faae det gjennemført i Rigsdagen inden Nytaar, idet det, efter hvad vi have set af de trykte Motiver, tydelig synes at fremgaa af samme, at man fornemlig har havt sit Øie fæstet paa de Vidtløftigheder, Vanskeligheder og Feilkilder, som vilde fremkomme for Armeens og Flaadens Regnskabsførere, naar de saaledes skulde foretage de Beregninger, som Overgangen til det nye Myntsystem maa medføre, ifølge de bekjendte Regler om Multiplikation og Sammenlægning. For nu at undgaa dette og tillige for at undgaa den Tvivl, som hos mange af de Menige og Underkorporalerne kunde opstaa, med Hensyn til hvorvidt de ere blevne fuldkommen rigtig behandlede og virkelig faae den Løn, der tilkommer dem, have Krigsministeren og Marineministeren forelagt et Par smaa Lovforslag, kun sigtende til at lette dette, og derfor synes det mig, at det er en Tanke, som man gjerne kunde imødekomme, idet den dog maa siges i og for sig at være rigtig. Nu have de ærede Forslagsstillere søgt at indpode herpaa et Forslag, som har en langt mere vidtgaaende Betydning og en ganske anden Hensigt, nemlig den, at forbedre de Meniges og Underkorporalers Løn. Men, som de ærede Forslagsstillere have oplyst, er det et Forslag, som ikke alene har denne ganske